

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Quam essentiale sit Deo supremum in omnia dominium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

sed quotiescumque sacris in litteris expedita
occurrebat, ejus loco aliud substituerentur
pronuntiando. Idem sic est formidabile ut
Michaël cum apostolā Angelō pugnans hoc
ipso usus sit tamquam gladio & scuto, viru-
te cuius superbū rebellium spirituum pha-
langem in tartara præcipitavit.

§. III.

*Quam Deo sit essentiale supremum in omni
dominium.*

QUAE cum ita sint, quis dubitat adhuc
quoniam Deus sit supremus Dominus ho-
minum & Angelorum, ejusque excellentia
& perfectiones infinitae quibus res creatae
omnes excedit infinito intervallo, denique
quamvis alijs omnibus titulis careat, abso-
lutum in omnia dominium. Nam si verum
est, quod dicit Aristoteles, posse esse homi-
tantæ excellentiae ut illi jure naturæ compe-
tit dominium in ceteras creaturas propriæ
dignitatem qua inter eas eminet. Unde & lo-
lemus dicere, si cuiuspiam corporis decusa-
que pulchritudinem miremur, ejusmodi do-
gnum esse imperio, id quod multò verius di-
ci posset de eminentia & venustate animi.
Quid dicemus de Deo opt. maximo in quo
agnoscimus & veneramur infinitam essentia-

poter-

potentiam, bonitatem, sapientiam, & omniū concursum perfectionum & virtutum quæ excogitari possunt. Concludo ergo supremā Dei majestatem confitens doctissimi Theodoreti verbis: *Deo non servorum calamitas, sed natura ipsa dominum dedit. Domine Deus meus universorum Conditor, nec miseria creaturarum, nec harum inclinationes, vota desideria, commoda, nec tua, neque illum consilium, electio, providentia, vis, ac voluntas neque delata obsequia habemas tibi mundi commisere, tuoque se submisere imperio, sed excellentia, majestas ac dignitas divinæ naturæ tuæ. Rector noster ac supremus Dominus es per essentiam, sine restrictione absolutus, sine exceptione ullius, universalis sine irminatione perpetuus.* Et si quis alias siliceat hoc fingere quod est impossibile, nos ceasset, obligatus tamen esset tibi cedere imperium ac gubernationem absolutam; totidem nominibus, dominium ac potestas suprema & monarchica omnium hominum tibi deberetur.

§. IV.

Anima extra Deum, cui fidat, non habet.

Quot, quantisque titulis Deo Domino meo obstrictus sum! Nonne Deo subjecta

s

erat